

Edebiyat Defteri

kayıtlı -Şiirleri-

Oluşturulma Tarihi:
19 Aralık 2025 Cuma

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kültür ve Sanat Platformu

I.

tavan arasında saklanıyor 28
lağım çukurunda dışkısına rastlanmış
ayakları yalancı amip ayakları
eşgalin çizememiş polis
her acıda bir yerleri kopuyor planarya'sından
zigot oluşunca mitoz yenileniyor
adli rapordan çıkıyor tertemiz
hiç kimse yüzüne bakamıyor

kayıtlı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/578402/28.html>

28 '

II

tutsalar kaçırırsalar yakalasalara
kaşla göz arasında kayboluyor
bir acısı uçmasın bir atmosfer delinir
basmacılıkta amonyak kokusu renksiz
bir ayna bulabilir misiniz göstermeyen
burun deliklerimde yanıyor 28

kayıtlı

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/578779/28.html>

eksik

alıp başımı uzaklara gitsem
bir yanım hep onunla
gittiğim nereyse hepsi eksik
bilse çok seviyorum hala
kalbimde yeri tek kişilik
hangisini sevsem saçı uzun kısa kesik
sevdiğim kimse hepsi eksik

elimi tutsam kolumu bulamıyorum
yazdığım roman ortadan kesik
ben kendime azım o bana fazla
bu aşk yasak imkansız üstelik
hayatta benimle kalanla
yaşadığım ne varsa hepsi eksik

sevmek herşeyiyle bir bütün olarak
benzeri değil belki tıpkısı olacak
insanlar çift yaratılmış pekala
aynı vücutta bile aynı kişi bulunmayacak

kayıtlı

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/579772/eksik.html>

yükümlünün günlüğü/

kendini yazan adam

kıskançtı bu kış bayaza boyamıştı
bütün hayalleri silinmişti
soğuktan dudakları çatlamıştı
ocağın biri çatlamıştı
yalnız kendini yazıyordu bu akşam
bir bir sevdiklerinden koparmıştı
anladı artık merzifon'daydı adam
gözleri ankara'da kalmıştı

ve çağırdı dudakları geldi az
sonra yüzü aklına biraz biraz
oturup bir cıgara yaktı
büsbütün gözlerini yaktı
saçlarında üç tel beyaz
geride yirmi beş sene yaktı

o gece lambasında karın süzülen hali
beyazından mıdır bu kadar düşünceli
kimseler anlamadı nasıl niçin
en güzel notasında bir müziğin
koptu gitarının teli
yıldızları söndü sönecek gecenin
ya uykusuz gözlerinde hayali

çok azını sevmişti/ sevmeyi
fakat hep içinde yaşatmaktan
tozlu bir rafa kimsenin bilmediği
kaldırıp ne varsa unutamadan
kaçtı hep kaçtı duygularından
esip dağıttı bulutlarını

kayıtlı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/580160/yukumlunun-gunlugu.html>

yükümlünün günlüğü/

ankara

sende doğdum sende büyüdüm
ben ilk seni gördüm seni bildim
aç kaldım susuz kaldım yalnız kaldım
düşüm dizim yırtıldı incindim canım acıdı
sen hep kucakladın hep taşıdın beni sırtında
ilk kez ayrılışım bu senden
ilk kez böyle uzun böyle uzak
öyle bakma boynu bükük öksüz gibi
beni ağlatma gözlerim
tekrar döneceğim
belki sokaklarına
belki toprağına

gözümün önünden gitmez o manzara
hani tüter bacalarından dumanın
tüter ilk sevdiğim kız gibi saçları siyah
seni seviyorum gözüm ankara

kayıtlı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/581276/yukumlunun-gunlugu.html>

yükümlünün günlüğü/

hatırlamak seni

hatırlamak seni
dalıp gitmek uzaklara
eski bir zamana
tozdukça tozar anılar
yağdıkkça yağar bulutlar
parmaklarımda sönerde cıgaram
saçlarının karasından çıkamam
bilirmisin ne kadar acı verir seni hatırlamak
duyarmısın
hisseder misin
tutup kızgın kırmızı demiri
tutuapta bırakmamak

kayıtlı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/581522/yukumlunun-gunlugu.html>

28 '

28

ölümden çıkmıştı her affı
her öldürdüğü aslında yeniden yaşamak
onu ben gördüm bilmediniz siz
bir kaç çıplak kalbindeki gafı

bütün terlemişti/ bulutları
bazik bir amino asit
bir akşam kan unu bir akşam
gökyüzüne amalgamların dolduğu
yoğun alışım çağrışımları
ellerini tutmasam gözlerine bakmasam
karbondan çıkıyordu 28
bakal' ların tüylerini savurduğu

bir kulaktan bir kulağa her çığlık
susmak sonsuzluğu sağdıran
onu ben gördüm bilmediniz siz
akdenizin ellerinde bir sığılık

Gökhan Oskay

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/582737/28.html>

zeliha

seni bilmediğim bir tarihte bekliyorum
bilmediğim bir mevsimde zeliha
büyük büyük gözlerimi dikiyorum
ne olur görsem bir daha

bir gündüz bitirip yorgunluğu izmir akşamının
ne varsa beyazdan siyaha
bütün gün omuzlarına yük
belki bir imbat saçlarını bekliyor
hiç ıslanmadığım yağmur senin ısladığın
bu benim sarhoşluğum körkütük
belki bir vakit namazı zeliha
ellerini açmışsın allaha
yüzünden nurlar akıyor

bir akşam ellerin kurtulur
düşersin özleminin peşine
palas pandıras ankara'ya bir bilet
saatler varmaz sabaha
bir elin bavul gömlek ceket
saçların alnından örtülmüş olur
vuslat annene babana vede kardeşine
eğer sen beni unutmuşsan
hatırlamayacaksan zeliha
bu yorgun yıllar benim yıllarım senin değilki

kayıtlı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/583204/zeliha.html>

düşündüm suskun yalnızlığımı

ümit kesilince yardan
ben tek başıma ben perişan
hiç uyanmadan rüyasından
düşündüm suskun yalnızlığımı

öptüm mü seni doyasıya sarıldım mı
beklediğim misin çok uzaklardan
bir cigara bir cigara daha duman duman
düşündüm suskun yalnızlığımı

kayıtlı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/586777/dusundum-suskun-yalnizligimi.html>

memed' e ağrı

lambaları hemen yak memed
bırak yağmur yüzüme yüzüme yağsın
yoksa ben ölecekmiyim neyim
yoksa kulaklarımda soğuk bir rüzgar sesi
avuçlarıma karanlıklar birikiyor
lambaları hemen yak memed
hiç olmadığım yerde kayboluyorum
sen olmadığın zaman
sen olmadığın zaman memed

koca bir ankara yuttum nafile
başım öyle öyle ağır bedenime
hangi kapıyı çalsam kimin yüzüne baksam
sen değilsin sen değil misin memed
hepsini anlattım hiç birini anlamadılar
ya az gördüler ya çok kördüler
seni kızılây' da kaybettim memed
şimdi telefon zillerinde arıyorum

kayıtlı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/588197/memed-e-agri.html>

bir telefon zili

bilmiyordu gözleri yeşil mi siyah mı
kulaklarından hayali yabancı bir buğu
münasebetsiz bir telefon ziliydi
bilmezdi hiç gece mi sabah mı
ansızın uykusunun arasında korktuğu

bilmiyordu esmer mi sarışın mı
gizemli bir aşkı içinde büyüttüğü
güya bir periydi sanki bir melek
çok isterdi kaşını gözünü bilmek
karanlık bir çukurdu içine düştüğü
münasebetsiz bir telefon ziliydi
sormazdı hiç öldün mü kaldın mı
her gün biraz daha merak ederek

kayıtlı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/588950/bir-telefon-zili.html>

bu nasıl bi gece

bu nasıl bir gece
ışıkları yanmıyor allahım
dışarı silme sis
araba kornaları içiçe
bulutlardan ateş sıcıyor
ankara' yı yağmur boğuyor
şiiirlerim boğuluyor hece hece
oryantel insanlar bütün camlarım
içimde bir korku içimde bir his
değil ihtilal savaş değil bence
kıyamet desen belki anlarım

kayıtlı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/591251/bu-nasil-bi-gece.html>

28' in mektupları

18/02/2012

önceleri karanlık diye korktuğum geceyi
şimdiyse sırf gözlerin diye seviyorum

18/02/2012

anlatımsız belkide imkansız bir kar düştü yüreğime
ey ankara ne kadarda uzaksın gözlerime
ey ankara şu gecenin simsiyah koynunda
beni düşleyen yabancıya selam olsun

18/02/2012

ne garip şu hayat
olmadık yerde güzellikler katıyor yaşantına
sen istesende istemesende birileri giriyor hayatına
ve yüzünde hoş tebessümler yaratıyor bazende
mühim değilmiş oysa
sana huzur verenin bir tanıdık olmayışı

18/02/2012

rüzgarın sesi ürkütürdü beni
ama bu akşam bir başka geliyor sesi
sanki ağırdan ağıra sevdiğim bir türküyü mırıldanıyor

19/02/2012

esmer bir gece daha eriyip gitti ufuklara
bir zaman gözlerimi sıkıca kapardım karanlığa
korkardım çok yağın yağmurdan çakan şimşekten
garip ama gülmekten dahidjjerjrjrjr
Jfrjfrjrjrjrjrjrjrjr
Dddfr
Dddrr
Jjjjr

19/02/2012

yüreğim dilsiz gözsüzdü
şimdi dilsiz yüreğim konuşuyor
kör yüreğim görebiliyor
iyiki tanıdım seni

19/02/2012

kalemim oldu gece gözlerin
sayfam oldu yüreğim
seninle mektup yazdım kendime
sayende şiirlerim çoğalıyor

22/02/2012

gideceksen yüreğimden bekleme hiç
ağlatmadan alıççççççç
bir döfjffjz gibi ç

22/08/2012

bir bakış bir bakışa neler anlatır
bir bakış bir aşkı senelerce ağlatır

24/02/2012

aklımda her halin
seni çok seviyorum
seçççdkfjffjff
Jdfjff
Jffjffjffj
Jdjrjffjffff

25/02/2012

sen sensizlik nedir hiç bir zaman bilmeyeceksin
bende bensizlik nedir bilmeyeceğim
ama ben sensizliği bilmekten korkuyorum

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/600337/28-in-mektuplari.html>

ölüm

dün gece ölüyordum
görsen gözlerine inanamazdın
nefesim tıkanı soluk soluğa uyandım
çokmu karanlıktı ben mi görmedim
neredesin yoksun dedim
çizmediler ki dedi
buz gibisin üşüdünmü dedim
sen sıcaksın ya ondan dedi
bir tane yıldız seç dedi
ölümlerden ölüm beğendim
yanılıyorsun dedi ölüm tektir dedi
saatin varmı dedim
ölüme saat sorulmazki dedi
ne çok soru soruyorsun dedi
ben şairim yazacağım dedim
ölüm yazılmazki dedi
korktum dilimi tuttum

kayıtlı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/618406/olum.html>

yükümlünün günlüğü

arkamdan konuştular
hayli uzak hayli sessiz
kimi puslu silik suratları belli belirsizdiler
kimi çayırda şekerdiler eriyip gittiler
kimi tam şuramdaydılar
kocaman ağızları
nede çok konuştular
sanki yanı başımdaydılar
hala kulaklarımda fısıltıları
yüreğim hasret yükümlü çaresiz
düşündüm gün be gün
aklımın içinde gökyüzü kadardım
ne çok yıldız söndü akşamları
ne çok sigaram
onları nasıl özledim bilerseniz

kayıtlı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/632132/yukumlunun-gunlugu.html>

yağmur ustası

o perşembe bu değil artık çift sıfır sıfır bir
saman alevinden çıktı dumanı
bir kere ağlayamıyorum bir kere gülmek için
gitsem olmaz beklesem gecikir
üflesem uçup gider zamanı

o perşembe bu değil artık çift sıfır sıfır bir
ne iskelesi belli ne sancağı sancak
bunun içini kim boşalttı ulan
suratı durmuyor derisinde
şurda ıslak bir çarşamba olacak
al onu kullan bir daha kullan
mavisi henüz bitmemiştir

o perşembe bu değil artık çift sıfır sıfır bir
gözlerini sorma bende bulamıyorum
kapının arkasına bak masanın altına
rüzgarları nereye gitti kimbilir
yağmurları ıslatmıyor yağıyor ama
karanlığı fazla kalın göremiyorum
al bu yanlızlığı iğne deliğinden geçir
bulutları as şimşekleri çak
dediğimi yap öyle bakıp durma
şurda ıslak bir çarşamba olacak
bunu yerine koy onu getir koş getir

kayıtlı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/661928/yagmur-ustasi.html>

telefon zili -II

bildiğin sonbahardı böyle ayva tüyü
bir yolda yürüyordu memed bildiğin memed
çıplak ağaçların yalnız üşüdüğü
cebindeydi elleri yüzü buğday rengiydi
gülüyordu adam akıllı gülüyordu hayret
memed içerde değil miydi

saçları dalga dalga bıyıkları kıvrık
gözler aynı göz kaşlarında tamam
mahpusa girmeden önceki halin
adım gibi biliyorum unutamam
memed' tin sen anladım bunu
biri daha vardı yanında biri daha vardı
parkasının yakası yukarı kalkık
yüzünü hatırlayamıyorum kim olduğunu
yabancı değil sanki çok öncesi tanıdık

nurten'den mektup almalı iki ay oldu
belki unuttu beni belki birini buldu
yoksa ragıp'mıydı marangoz ragıp
şiiirlerini yaktığım sabah akşam
cenova'dan gelmişti belki kalkıp
lambalar söndü birden kayboldu
biri daha vardı yanında biri daha vardı
zeliha diyeceğim eğer tanımasam
izmir'den döndü diyeceğim okulu bırakıp

zeynep olsa bilirim böyle örtülü bakmaz
yediğim ekmek gibi ağızda tadı
kayıtlı desem zaten türkiye' ye gidemez
biri daha vardı yanında biri daha vardı
Boğuk bir ses kulağım gramafon
olmadık şeyleri hatırlattı olmadık zamanlardı

gece yarısı saat üç buçuk telefon

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/689091/telefon-zili-ii.html>

sorgu

köpeklerin uykusunda gel
yüzü akşam olmasın dikkat et
aklım bir gidiyor bir geliyor
Kör olmuş geceler bak
ıslığı dudaklarında saklıyor
bir bana yakalan bir bana tutul
- ölüyorum ulan ölüyorum -

saat: 21:00
lambadaki sinek *okuna yapışınca is
ragıp'ı soruyor biri
anamıza avradımıza sövüyor
bunları benmi yazdım
evet ben yazdım
kim lan 28
uçtu gitti diyorum
dalgamı geçiyorum
dalga geçmiyorum
yıldızlar
yıldızlar
yıldızlar

ya 'kayıtlı'
'kayıtlı'yı' fareler yedi
sorma
elektrik
elektrik
elektrik

kardeşim
babamdan selam getirdim
minvalimde bir bozuklukmu var
neden afalladın
yörüngem var
eğri meridyenim
360 eşit parçayım
doğudan batıya
kuzeyden güneye

eylül'ün ışıklarını yanık bırakmışlar
yerleri beton hamam böcekli
sokaklarını sorma barut kokusu
sen buraya gel ben bekleyeceğim
kızgın demir ateşi ellerimde
kapılarını çalma sakın kırmışlar
on ikisinde gel ayın on ikisinde
elbisen duruyormu hani mavi çiçekli
sen giyinmesende ben çizeceğim

kayıtlı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/691177/sorgu.html>

sağıra sesim duyururum

bir kere ant içmişim
bağıra bağıra okurum
soyum sopum geçmişim
sağıra sesim duyururum

huyumda da var suyumda da var
bilen bilir anlayan anlar
tarih beni okur beni yazar
dinle bak yankılanır dağlar
sağıra sesim duyururum

kayıtlı

ANDIMIZ

Türküm, doğruyum, çalışkanım.

Yasam;
küçüklerimi korumak,
büyüklerimi saymak,
yurdumu, milletimi, canımdan çok sevmektir.

Varlığım, Türk varlığına armağan olsun.

Ey bu günümüzü sağlayan, Ulu Atatürk; açtığın yolda, kurduğun ülküde, gösterdiğin amaçta hiç durmadan yürüyeceğime ant içerim.

Ne mutlu Türküm diyene!

Reşit Galip ya da Mustafa Reşit Baymur (d. 1893, Rodos - ö. 5 Mart 1934, Ankara) Türk siyasetçi.

Rodos'ta doğdu. Ortaokulu bitirdikten sonra kardeşi Hüseyin Ragıp ile birlikte bir sandala binip Marmaris'e geçti, liseyi İzmir'de okudu. Kardeşi diplomatlığı seçerken kendisi tıp okumayı tercih etti. İstanbul Tıbbîye Mektebi'ni bitirdi. Öğrenciliği sırasında gönüllü olarak I. Dünya Savaşı'na katıldı, Kafkasya Cephesinde savaştı. Öğrenimini savaş dönüşü tamamladı ve aynı fakültede asistan olarak çalıştı. Müderris Muavinliği, Türk - Yunan Mübadele Komisyonu Türk Delegeliği, Sıhhiye Vekâleti Umumi Hıfzıssıhha Muavinliği, Serbest Hekimlik yaptı. 1923 yılının Mart ayında hekimlik yaptığı Mersin'e gelen Atatürk'e hitaben yaptığı konuşma ile önderi etkileyen Reşit Galip, kendisinden milletvekilliği teklifi aldı, 1925'te meclise girdi. Bir süre İstiklal Mahkemesi üyeliği yaptı, Atatürk'ün isteğiyle Serbest Fırka'ya girdi. II. (ara seçim), III. ve IV. Dönem Aydın Milletvekilliği ile Milli Eğitim Bakanlığı yaptı. 13 ay süren (19 Eylül 1932-13 Ağustos 1933) döneminde Darülfünun'da üniversite reformunu başlattı; öğretmenlere genel bütçeden maaş ödenmesini sağladı. Yakalandığı zatürre nedeniyle istirahat etmek üzere bakanlık görevinden ayrıldı. 5 Mart 1934 günü hayatını kaybetti. Cebeci Asri Mezarlığı'na defnedildi. Reşit Galip Bey, evli ve 3 çocuk babasıydı.

Ankara'da ve Nazilli'de bir caddeye ismi verilmiştir. Hakkında Yener Oruç tarafından kaleme alınmış bir kitap bulunur: Atatürk'ün Fikir Fedaisi: Dr. Reşit Galip (Güner Y., 2007). İlkokullarda bayrak törenlerinde okutulan "Andımız" metni 23 Nisan 1933 günü Reşit Galip'in kaleminden çıkmıştır.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/767103/sagira-sesim-duyururum.html>

saklı köy

bir çivi paslansa eskir zaman
kendi yankısına çarpar o ses
upuzun yol olur gider
günahlarından tertemiz kurtulur
bir dağ başını bulutlara sokar
rüzgarı ıtır çiçeği rüzgarı kekik
ardına saklanır bir köy
ben onu bulmasam o beni bulur

kayıtlı

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/776277/sakli-koy.html>

bağıl

altı üstü düz bir taşım düşüncelerinden fırlamış
buz kayganlığı beynimin içinde
egeden baltığa sekiyorum
baltıktan pasifiğe

bir kıvılcım çıkmasın
çakmak taşı kıvılcım
bir çıra gibi yanıyorum
dumanım uçup gidiyor uzaya
50 ışık yılı uzaklıkta
bellarofan dönüyor ben dönüyorum
işte böyle sıkışıyor içimdeki zemberek
mevlana'nın tennuresinden boşalıyorum
çiğ bulutlu bir ağacım
Adriyatik kıyısında bir yerlerde ama nerde
bazen nerede olduğumu bende bilmiyorum
elimi bir tutsan kendime geleceğim
bütün gitmişliklerimden döneceğim
elimi bir tutsan

kayıtlı

kayıtlı

mandala

gün ufalıyor sakallarım
bir pazartesi soyunup bir pazar giyiniyorum
ütüsü kırış kırış gömleğimin
sağdan okunuyor soldan yazdıklarım
besbelli aynanın tersindeyim
ipsala'dan türkiye'ye giriyorum
sarayburnu'ndan istanbul'a
ağladığım ne varsa haliç'ten gözlerime doluyor

işte çekincikten ılıncıktan ağırcık
iki zıt kutup manyetiğim
bir mandala boyuyorum
karpuz dinliyor manavcı hayri
git gel piyasa yapıyor falanca ahmet
gazetede geçmişten sorumlu olmayan siyasi partiler
ellerinizi bir iş gibi tutuyorum
yer çekimine düşmüş yelkovanım akrebim
bütün saatlere kan veriyorum

batıdan bir güneş doğuyor
olsam olsam venüsteyim
ellerime bakıyorum güvercin kanatlı
uçuruyorum özgürlük
bağırıyorum ses geçirmiyor
bir sabah yıldızı uyuyup kaldığım

kayıtlı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/842516/kayitli.html>

aşçı hıdır

öyle sıkı tutmuşki tencereyi
ellerinde bir dağ var sanırsınız
biraz yağmurun tuzu toprağın kokusu biraz
ana sütü gibi göğsünden emdiği
bir önlük giydirmiş dünyasına bembeyaz

aşçıdır hıdır dahası iki aşçı çocuğu
bir kazanda yemek pişer iki tas
ev sahibiyle kavgalı her ay başı
kapının önünde alacakmış soluğu
iki çocuk babası iki delik boğaz
göz bebeklerine devşirmiş kırlangıç telaşı

başından yukarıda var tela kepi
bir mektup almış işte siyasi bir roman
avucunda dörde katladığı dakar bileti
ya birşeyler yarım kalmış ya birşeyler taşmış kabından

bir elektrikli gitar kulaklarda uzayan
ne başı belliymiş nede belliymiş sonu
kim okusa şüphe çekmiş kim söylese bu şiir
bir gece içinde bir gece dokuyan
bıçağın en keskin yeri parlalıkça korku sunu
parladıkça bayrak dalgalanır nabız değişir

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/847043/asci-hidir.html>

fışara altında

gece ağır
dibine çökmüş tortusu
ayaklarım mızrak gibi saplanmış
ne gelebiliyorum
nede gidebiliyorum

gök demir
ay bükölmez
yoklamada yok sayılırım
kanatsız düşer umutlarıma o heybetli kuş
gagasından masmavi bir gök kusar
siz görmezsiniz

kasım adarsız
vitrinde gümüş tabaklar
kristal cam bardaklar
fışara altında
sesim sağır
bu söylediğimi hiç kimse duymayacak
-seni seviyorum-

kayıtlı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/874131/fisara-altinda.html>

ceza

ben cezalıyım
seni tek ayağımın üzerinde bekliyorum
bu gönyesi bozuk dünyada
gözlerine bakınca
yerçekimine karşı koyuyorum
bunun bilimsel bir açıklaması yok

seni seviyorum
ekmeğin mayasıyla tuttu sözüm
yalanım varsa pinokyo gibi uzasın burnum
buna çocuklar bile inanmadılar
sen hiç bir zaman inanmadın
ama annem inanmıştı
yüreğimdeki acıyı hissetmişti

tam otuz dört şubat bıyıklarımın kalınlığı
kalbim yerden göğe gabari
bütün köprüleri bir bir yıktım
dar geliyordu aşklar

ben cezalıyım
adımı pencerenin buğusundan sildim
hiç yetişemeyeceğim bir yükseğe koydum kendimi
benden habersiz bir hayat yaşayacağım
ellerim bana küfredecekler

ne kadar düz varsa işte ben o kadar eğriyim
bir türlü ulaşamadım göğün mavisine
uçaklar kelleme uçuruyorlar
sen beni hatırlayınca
suya çıkıyor parmak izim

ben cezalıyım
geceler ışıkları söndürüyorlar
seni aklıma sokuyorlar
bir tek ben yanıyorum
bitimsiz bir rüzgar gibi esiyorsun
kulbun yok tutmaya
-hep dağların ardını görmek istiyorum-

ben cezalıyım
razıyım yani işkenceye
çinliler birbirine benzer
acılar en çok bana benzer
beni bir kaç kez dövdüler
benzetemediler başka bir şeye

kayıtlı

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/914187/ceza.html>

adın yok senin

adın yok senin
ben sana yağmur desem
güneş açar hava
birde bakmışsın gökkuşağı
renklere batırırım kafam karışır
- şehre indirir vaşağı -
sonbahar saçların senin
ama en çokta kırmızı yakışır
eğer pantolonsa giyindiğin

ben senin gibisini görmedim
dağlar dağ olalı böyle bişey görmediler
rüzgarlarını susturup dinlediler
bir nehir durdu birikti sana
kavalını kırdı çoban
ağzından ekmek yedi serçe
greve girdi fabrika
mevsimi değildi ama dibine düştü kiraz

bir deniz gökyüzünü yüzdü
kafa derisi yüzer gibi kızıl derili
kuşlar sıyrıldı tumşuk tumşuk
ne yazsam münderiç değil
adın yok senin

kayıtlı

işaret

yüzümü çevirip güneşe bakarken
kaybolduğum doğru kendime koşarken
ve çırılçıplak soyunduğum üzerime ne giydiysem
beni sadece işaret parmağınızla gösterebilirsiniz

dağlar yokuşuna düşer yükseğinden
kabara tutmaz tabanını
pita başını kaldırınca
diyagonal düşlerinden
beni ancak şiir yazarken ölü bulabilirsiniz

kayıtlı

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/917666/isaret.html>

zeliha

seni bilmediğim bir tarihte bekliyorum
bilmediğim bir mevsimde zeliha
büyük büyük gözlerimi dikiyorum
ne olur görsem bir daha

bir gündüz bitirip yorgunluğu izmir akşamının
ne varsa beyazdan siyaha
bütün gün omuzlarına yük
belki bir imbat saçlarını bekliyor
hiç ıslanmadığım yağmur senin ısladığın
bu benim sarhoşluğum körkütük
belki bir vakit namazı zeliha
ellerini açmışsın allaha
yüzünden nurlar akıyor

bir akşam ellerin kurtulur
düşersin özleminin peşine
palas pandiras ankara'ya bir bilet
saatler varmaz sabaha
bir elin bavul gömlek ceket
saçların alnından örtülmüş olur
vuşlat annene babana vede kardeşine
eğer sen beni unutmuşsan
hatırlamayacaksan zeliha
bu yorgun yıllar benim yıllarım senin değilki

kayıtlı

ölümden çıkmıştı her affı
her öldürdüğü aslında yeniden yaşamak
onu ben gördüm bilmediniz siz
bir kaç çıplak kalbindeki gafı

bütün terlemişti/ bulutları
bazik bir amino asit
bir akşam kan unu bir akşam
gökyüzüne amalgamların dolduğu
yoğun alışım çağrışımları
ellerini tutmasam gözlerine bakmasam
karbondan çıkıyordu 28
bakalların tüylerini savurduğu

bir kulaktan bir kulağa her çığlık
susmak sonsuzluğu sağdıran
onu ben gördüm bilmediniz siz
akdenizin ellerinde bir sığılık

kayıtlı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/924757/28.html>

ortadoğu'da aşk

adına aşk diyorlarsa eğer ben hiç memnun olmadım
bak şimdi hüviyetim bile yok tanışmalara

trenler gidiyor trenlerin mecbur vagonları
Askeri disiplin herşey tam nizami
etrafımda kimse kalmamış etrafım bomboş
oysa ben seni gözlüksüz görebiliyorum
parmaklarımı sayıyorum hepsi bir allah
44 numara deyince ayağıma büyük ortadoğu vuruyor
sonra haritadan düşüyorum topallarken

en son nerede kalmıştık diyorum hiç kimse hatırlamıyor
o kadar kan varki kırmızı tek tip elbise
yinede gökkuşaağı köprü kuruyor pencereme
atlar koşuyor ilkin ve sırtı hiç binilmemiş
ölümden saklanmıyorum ölüm çok kolay bir bilmece
ben senden saklanıyorum ama güneş gölğemi çıkarıyor

Sonra 28 gün şubat oluyor bilmiyorsun
Karlar örtüyor damsız adresimi
kapıdan dışarı adım atasım yok
Bir kış güneşi arıyorum ısınmaya
Annem durduruyor kalbimi
Bütün insanlar çocuk olup şımarıyor
Bilmiyorsun Hepsi sırtımda ağırlığınca
Bacaklarımın ağrısından anlıyorum kuşların bu kadar güzel uçtuğunu
Çiçekleri seviyorum sonra ama onlar mezarlıkta açıyorlar
Bilmiyorsun göl susuyor bir damla suyu
Herşeye küsüyorum herşeye kendime bile
Dilime kuşlar tünüyor bilmiyorsun

kayıtlı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/981855/ortadogu-da-ask.html>

parmaksız yüzük

bardaktaki dudak payı
dünden bu güne boşluk
birde o parmaksız yüzük
şapka takmış balıklara
balıklar yüzüyor

o kadar içerdim ki her yerim karanlık
lamba sensörlerine yakalanıyorum
poz veriyor bütün hatıralar
tepemde elsiz ayaksız bir gökyüzü
ayağım kayıyor düşüyorum
uçurumlar düşüyor
seni aklımda tutuyorum

dallarına yuva yapmış kuşlar
rüzgar tarıyor saçlarımı ben değil
hiç bir sokak levhası yok
toprak bile tutmaz beni
adımı bilmiyorum kim olduğumu bilmiyorum

kayıtlı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1041941/parmaksiz-yuzuk.html>

Œir sonu

Sana sarılıp yatmak ne güzel
Saçlarını taramak birde
Seni sevmek bitirircesine
Her Œirin sonunda

Ne tarafına yatıyorsun bu gece
Ayı gördün mü son dördün
Bulutlar takılmasın
ağlama sakın
bıyıkların varsa heleki
Bu deniz görmez gözündeki yaşı

kayıtlı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1046335/siir-sonu.html>

takır tukur takır tukur

vazoda yapma çiçekler vardı
tabakta dilimlenmiş elmalar
ağzımın sulanmışlığıyla birde ben
kapı yarı açıktı
özgürlüğünde işte tam bu sanmıştım
sonra sen içeri girdin
yüksek topuklarına basa basa
takır tukur takır tukur
dişimdeki dolgu çıktı

kayıtlı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1062735/takir-tukur-takir-tukur.html>

şişe dibi optik

açılır açılmaz kirpikleri
bir ışık boşalıyor
elim yüzüm apaydın
kendimi görüyorum

yüreğine bir ben oluyorum
bunu adım gibi biliyorum
bunu gözlerime baktığımda anlıyorum
gözlerine baktığımda
şişe dibi optik
ve bir dağın ardında kaybolana kadar güneş
el sallıyorum

saçlarını gözlerine döküyor
gözlerini kalbime
bir ben oluyorum
kendimden daha fazla bir ben
daha büyük bakıyorum
daha büyük tutuyorum ellerini
bütün düşlerim bütün ümitlerim büyüyor
içim bir kalabalık
büyüyorum bana her bakışında

kayıtlı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1143536/sise-dibi-optik.html>

29-32

işte sensin bu 29-32
vinçler yüksek tansiyon
yağmurlar su aygır
ve bu şiir ıslak zeminde kalebodur

hiç bir yere sığmıyor mavinin kalınlığı
adını ne söylesem üstüne ne koysam
parmakların geriye sudra sayılıyor
halbuki mansiyon boynunun eğilen yerinde
beni bir tek sen öldürebilirsin 29-32
en çok şimdi yaşıyorum

tane tane dökülür ekin ekin samandağ
kuşlar yemin eder
göç etmeyeceğine başka memleketlere
en çok şimdi yaşıyorum
bunu yalnız jamon sugi söylüyor
ıslığıyla rüzgarında

beni bir tek sen öldürebilirsin bıçağım kör
kazayla bile olsa kesmez elimi
en çok şimdi yaşıyorum

ekvator hayali bir çizgi maksume değil
kapım kırık bir çok yerinden
denize karşı sıfır
en çok şimdi yaşıyorum
beni bir tek sen öldürebilirsin canlı canlı
ne vahim
ameliyat bile anestezi istiyor

üzerindekileri çıkar 29-32
rüzgar götürsün bırak ikimizi
saçlarından silinsin siyah rengin
en çok şimdi yaşıyorum

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1166085/29-32.html>

dokuz şarkısı

istavroz çıkar her tuttuğu ışıktan
kül mavi asfalt üstünde grogoryen
yüzünün fazlası eksik kalanı saç
sanki rüzgar önünde oynak mum

yıldızları mıdır çakar lambadan patlayan
aydınlıklarınca üzerimize yanıp sönen
bulutlarla sarmaş dolaş saklambaç
bak şimdi içim içim kıpırdıyorum

pecerelerde ısıık çalan rüzgarlardan
bir çağrışım kulaklarıma üşüşen
gözümün önüne asılı iç içe ataç
parmaklarımı mükerrer buluyorum

akşam dokuz şarkısı ahmet mehmet sende olsun
ağaçlar büyük büyük söylerken
ne varsa ayrılan hepsine bir bağlaç
işte satır satır söylüyorum

kayıtlı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1261324/dokuz-sarkisi.html>

kırk kışı

sislerin ardına saklanmış bak
gözlerinin dünden sarkışı
halbuki yanı başımdasın
dişlerimiz birbirine vuruyor
ne kadarda saklasak
içimizi üşütüyor bu kırk kışı

kayıtlı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1270409/kirk-kisi.html>

banttan

bildiğin sonbahardı böyle ayva tüyü
bir yolda yürüyordu memed bildiğin memed
çıplak ağaçların yalnız üşüdüğü
cebindeydi elleri yüzü buğday rengiydi
gülüyordu adam akıllı gülüyordu hayret
memed içerde değil miydi

saçları dalga dalga bıyıkları kıvrık
gözler aynı göz kaşlarında tamam
mahpusa girmeden önceki halin
adım gibi biliyorum unutamam
memed' tin sen anladım bunu
biri daha vardı yanında biri daha vardı
parkasının yakası yukarı kalkık
yüzünü hatırlayamıyorum kim olduğunu
yabancı değil sanki çok öncesi tanıdık

nurten'den mektup almalı iki ay oldu
belki unuttu beni belki birini buldu
yoksa ragıp'mıydı marangoz ragıp
şiiirlerini yaktığım sabah akşam
cenova'dan gelmişti belki kalkıp
lambalar söndü birden kayboldu
biri daha vardı yanında biri daha vardı
zeliha diyeceğim eğer tanımasam
izmir'den döndü diyeceğim okulu bırakıp

zeynep olsa bilirim böyle örtülü bakmaz
yediğim ekmek gibi ağızda tadı
kayıtlı desem zaten türkiye' ye giremez
biri daha vardı yanında biri daha vardı
Boğuk bir ses kulağım gramafon
olmadık şeyleri hatırlattı olmadık zamanlardı

gece yarısı saat üç buçuk telefon

kayıtlı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1388112/banttan.html>

kayıtlı

adına aşk diyorlarsa eğer ben hiç memnun olmadım
bak şimdi hüviyetim bile yok tanışmalara

trenler gidiyor trenlerin mecbur vagonları
Askeri disiplin herşey tam nizami
etrafımda kimse kalmamış etrafım bomboş
oysa ben seni gözlüksüz görebiliyorum
parmaklarımı sayıyorum hepsi bir allah
44 numara deyince ayağıma büyük ortadoğu vuruyor
sonra haritadan düşüyorum topallarken

en son nerede kalmıştık diyorum hiç kimse hatırlamıyor
o kadar kan varki kırmızı tek tip elbise
yinede gökkuşağı köprü kuruyor pencereme
atlar koşuyor ilkin ve sırtı hiç binilmemiş
ölümden saklanmıyorum ölüm çok kolay bir bilmece
ben senden saklanıyorum ama güneş gölgesi çıkarıyor

Sonra 28 gün şubat oluyor bilmiyorsun
Karlar örtüyor damsız adresimi
kapıdan dışarı adım atasım yok
Bir kış güneşi arıyorum ısınmaya
Annem durduruyor kalbimi
Bütün insanlar çocuk olup şımarıyor
Bilmiyorsun Hepsi sırtımda ağırlığınca
Bacaklarımın ağrısından anlıyorum kuşların bu kadar güzel uçtuğunu
Çiçekleri seviyorum sonra ama onlar mezarlıkta açıyorlar
Bilmiyorsun göl susuyor bir damla suyu
Herşeye küsüyorum herşeye kendime bile
Dilime kuşlar tünüyor bilmiyorsun

kayıtlı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1393004/kayitli.html>

adin yok senin

adin yok senin
ben sana yağmur desem
güneş açar hava
birde bakmışsın gökkuşağı
renklere batırırım kafam karışır
- şehre indirir vaşağı -
sonbahar saçların senin
ama en çokta kırmızı yakışır
eğer pantolonsa giyindiğin

ben senin gibisini görmedim
dağlar dağ olalı böyle bişey görmediler
rüzgarlarını susturup dinlediler
bir nehir durdu birikti sana
kavalını kırdı çoban
ağzından ekmek yedi serçe
greve girdi fabrika
mevsimi değildi ama dibine düştü kiraz

bir deniz gökyüzünü yüzdü
kafa derisi yüzer gibi kızıl derili
kuşlar sıyrıldı tumşuk tumşuk
ne yazsam münderiç değil
adin yok senin

kayıtlı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1424095/adin-yok-senin.html>

gözlerimi ellerinle kapat

bir zaman tut omurgandan eğil
gözlerimi ellerinle kapat
manzaram sensin deniz değil
biraz cila ve kadife ile parlat
kandan daha kırmızı ağaçtan daha yeşil

gözlerimi ellerinle kapat
güneş bob ross'un beşinci katında
hayri'nin karpuzları kabak
- ozon tabakasındaki deliği ellerimle kapatıp kulağına söyleyeceğim -
dağların ardındaki müstakil ev
bahçesinin kapısına sarılmış leylak
kızımız olmuş okyanus adında
masanın üstünde üçüncü tabak
hadi yemek duası edelim
Allah hepimizi cezalandıracak

susayıp duruyor içimdeki fil
afrika simsiyah prostat
seni öldürüyorum herkesi öldürüyorum kendimi dahil
gözlerimi ellerinle kapat
tuzlanmış anılarla dolu sahil
dinazorları da hatırlıyorum çat pat

gözlerimi ellerinle kapat
hızla yaklaşıyor ateşlenmiş fitil
patladı patlayacak mühimmat
ragıp vardı zeliha vardı ve cemil
bir kaç gün eksik şubat

ben insanım diğer insanlar gibi fakat
adımı sen 'kayıtlı' bil
gözlerimi ellerinle kapat
üşüdüm İnsansız Çernobil
duvara asılmış her saat

bir şeker almaz mısın ağzımız tatlısın hayat
anlayamaz sevmeyen aşk yabancı dil
abi derim kendimden büyüğüme
ve elini öperim kalbim
başım üstüne koyarım
tamamdır senin sözün geçer
bütün bu acılara kahırlara inat

sana iyi şeyler söylemek isterim
ya kolu kırılır
yada dizi parçalanır
aklıma düşenlerin
- sofraya bezi ser yere dökülmesinler -

alarmla uyanır hep uykularım
günlerden ne pazar nede resmi tatil

beş dakika daha uyusam yorgunum hayat
bir yastık kuş tüyü yumuşacık rahat
gözlerimi ellerinle kapat

kayıtlı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1430815/gozlerimi-ellerinle-kapat.html>

kayıtlı

mandala

gün ufalıyor sakallarım
bir pazartesi soyunup bir pazar giyiniyorum
ütüsü kırış kırış gömleğimin
sağdan okunuyor soldan yazdıklarım
besbelli aynanın tersindeyim
ipsala'dan türkiye'ye giriyorum
sarayburnu'ndan istanbul'a
ağladığım ne varsa haliç'ten gözlerime doluyor

işte çekincikten ılıncıktan ağırcık
iki zıt kutup manyetiğim
bir mandala boyuyorum
karpuz dinliyor manavcı hayri
git gel piyasa yapıyor falanca ahmet
gazetede geçmişten sorumlu olmayan siyasi partiler
ellerinizi bir iş gibi tutuyorum
yer çekimine düşmüş yelkovanım akrebim
bütün saatlere kan veriyorum

batıdan bir güneş doğuyor
olsam olsam venüsteyim
ellerime bakıyorum güvercin kanatlı
uçuruyorum özgürlük
bağırıyorum ses geçirmiyor
bir sabah yıldızı uyuyup kaldığım

kayıtlı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1450914/kayitli.html>

fışara altında

gece ağır
dibine çökmüş tortusu
ayaklarım mızrak gibi saplanmış
ne gelebiliyorum
nede gidebiliyorum

gök demir
ay bükölmez
yoklamada yok sayılırım
kanatsız düşer umutlarıma o heybetli kuş
gagasından masmavi bir gök kusar
siz görmezsiniz

kasım adarsız
vitrinde gümüş tabaklar
kristal cam bardaklar
fışara altında
sesim sağır
bu söylediğimi hiç kimse duymayacak
-seni seviyorum-

kayıtlı

Kaynak:

işaret

yüzümü çevirip güneşe bakarken
kaybolduğum doğru kendime koşarken
ve çırılçıplak soyduğum üzerime ne giydiysem
beni sadece işaret parmağınızla gösterebilirsiniz

dağlar yokuşuna düşer yükseğinden
kabara tutmaz tabanını
pita başını kaldırınca
diyagonal düşlerinden
beni ancak şiir yazarken ölü bulabilirsiniz

kayıtlı

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1457770/isaret.html>

ceza

ben cezalıyım
seni tek ayağımın üzerinde bekliyorum
bu gönyesi bozuk dünyada
gözlerine bakınca
yerçekimine karşı koyuyorum
bunun bilimsel bir açıklaması yok

seni seviyorum
ekmeğin mayasıyla tuttu sözüm
yalanım varsa pinokyo gibi uzasın burnum
buna çocuklar bile inanmadılar
sen hiç bir zaman inanmadın
ama annem inanmıştı
yüreğimdeki acıyı hissetmişti

tam otuz dört şubat bıyıklarımın kalınlığı
kalbim yerden göğe gabari
bütün köprüleri bir bir yıktım
dar geliyordu aşklar

ben cezalıyım
adımı pencerenin buğusundan sildim
hiç yetişemeyeceğim bir yükseğe koydum kendimi
benden habersiz bir hayat yaşayacağım
ellerim bana küfredecekler

ne kadar düz varsa işte ben o kadar eğriyim
bir türlü ulaşamadım göğün mavisine
uçaklar kelleme uçuruyorlar
sen beni hatırlayınca
suya çıkıyor parmak izim

ben cezalıyım
geceler ışıkları söndürüyorlar
seni aklıma sokuyorlar

bir tek ben yanıyorum
bitimsiz bir rüzgar gibi esiyorsun
kulbun yok tutmaya
-hep dağların ardını görmek istiyorum-

ben cezalıyım
razıyım yani işkenceye
çinliler birbirine benzer
acılar en çok bana benzer
beni bir kaç kez dövdüler
benzetemediler başka bir şeye

kayıtlı

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1459865/ceza.html>

kör kuyumcu

nasıl bu kadar genç kalabiliyorsun hayat
benim geç kalışlarıma
üzerine bastıktan sonra okudum
çimlere basmayınız tabelasını
arkamdan küfrettiler vede yüzüme
ben kötüyüm bütün insanlarda öyle
öldüğümde senin gibi iyi bir insan olacağım anne

saat on ikiyi vuracak
tek gözü kapalı keskin nişancının
beni seninle birlikte öldür kimse sağ kalmasın
sana gelirken acaba dediğim kadınlar
alnının tam ortasından değil
kalbinin en hassas yerinden
sondan başla ilke doğru
ta ki bebek ağlamalarım duyulsun
yeniden doğmak için sana
serum ile insan hayatı kurtaranlara
ve serum ile kuş vuran küçük çocuklara
bombe yapıyor yaşamak

günün vakitsiz saatlerinde seni seviyorum
bir dakikam bile yok başımı kaşımaya
aksar mesai saatlerim
ve kör bir kuyumcuyu tanırım aynada

yazdan kuruttum kışlık göz yaşlarımı
kutup ayıları gibi forsluydu hüzünlerim ve çaresiz
çatıdan sivrilen buzlar kolyeydi boynunda
ve saçlarına diktim bütün koparılmış çiçekleri

merhametin senin uzun hırkandı
göğsünü örtmek için çekiştirdiğin
senin ardını gören kendinden utandı
birbiriyle barıştı küs akrabalar
bundandı sabunun köpürmesi
güllerin güzel kokması bundan

bir bebeğin ilk konuşmaları gibi
kayda alınsın bu söylediğim
seni seviyorum

kayitli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1464644/kor-kuyumcu.html>

gözlerimi ellerinle kapat

bir zaman tut omurgandan eğil
gözlerimi ellerinle kapat
manzaram sensin deniz değil
biraz cila ve kadife ile parlat
kandan daha kırmızı ağaçtan daha yeşil

gözlerimi ellerinle kapat
güneş bob ross'un beşinci katında
hayri'nin karpuzları kabak
- ozon tabakasındaki deliği ellerimle kapatıp kulağına söyleyeceğim -
dağların ardındaki müstakil ev
bahçesinin kapısına sarılmış leylak
kızımız olmuş okyanus adında
masanın üstünde üçüncü tabak
hadi yemek duası edelim
Allah hepimizi cezalandıracak

susayıp duruyor içimdeki fil
afrika simsiyah prostat
seni öldürüyorum herkesi öldürüyorum
kendimi dahil
gözlerimi ellerinle kapat
tuzlanmış anılarla dolu sahil
dinazorlarıda hatırlıyorum çat pat

gözlerimi ellerinle kapat
hızla yaklaşıyor ateşlenmiş fitil
patladı patlayacak mühimmat
ragıp vardı zeliha vardı ve cemil
bir kaç gün eksik şubat

ben insanım diğer insanlar gibi fakat
adımı sen 'kayıtlı' bil
gözlerimi ellerinle kapat
üşüdüm insansız Çernobil
duvara asılmış her saat

bir şeker almaz mısın ağzımız tatlısın hayat
anlayamaz sevmeyen aşk yabancı dil
abi derim kendimden büyüğüme
ve elini öperim kalbim
başım üstüne koyarım
tamamdır senin sözün geçer
bütün bu acılara kahırlara inat

sana iyi şeyler söylemek isterim
ya kolu kırılır

ya da dizi parçalanır
aklıma düşenlerin
- sofraya bezi ser yere dökülmesinler -

alarmla uyanır hep uykularım
günlerden ne pazar ne de resmi tatil
beş dakika daha uyusam yorgunum hayat
bir yastık kuş tüyü yumuşacık rahat
gözlerimi ellerinle kapat

gökhan oskay (kayıtlı)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1471721/gozlerimi-ellerinle-kapat.html>

istanbul' da adres sormak günahtır

göge bak uzun hava
güvercin kanatları uçuk kaık

bire bin katıyorum
yere değmiyor satırlar
ve astronotların ayakları
bir apartmanın çatısının düşmesi midir
yerçekimi kuvvetini anlamak
yoksa ip atlayan çocuklar mı

içimde bir stadyum bağırıyor
buradan nereye kadar aşkın menzili
denizin kıyısı gözükmüyor
bulutlara girmiş dağların başı
istiklal'den gitsem kalabalıkta kaybolurum

diyafram hava kaçırıyor anlatamıyorum
tam adını söyleyeceğim
limanda gemi düdükleri
galata köprüsünden gitsem
denize düşer boğulurum

skdar'dan gitsem yağmur
kapıları yıkık kırk haramilerin
isimleri bakkal defterlerinde yazan
o güvenilir insanlar nerede
ayvansaray' dan mı istinye' den mi
oraya nereden gidebilirim

bir kere daha seviyorum seni
baştan sona bir kere daha
baştan sona son buluyorsun
her seferinde yelkovanın akrepten ayrılışı gibi
ve seni ne zaman çok sevdiğimi söylesem
saat hep buçuk oluyor
aklımın nereye kaçtığını bulamıyorum
arnavutköy' den mi sarayburnu' ndan mı
oraya nereden gidebilirim

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1477515/istanbul-da-adres-sormak-gunahtir.html>

haymatlos

adına aşk diyorlarsa eğer ben hiç memnun olmadım
bak şimdi hüviyetim bile yok tanışmalara

trenler gidiyor trenlerin mecbur vagonları
askeri disiplin herşey tam nizami
etrafımda kimse kalmamış etrafım bomboş
oysa ben seni gözlüksüz görebiliyorum
parmaklarımı sayıyorum hepsi bir allah
44 numara deyince ayağıma büyük ortadoğu vuruyor
sonra haritadan düşüyorum topallarken

en son nerede kalmıştık diyorum hiç kimse hatırlamıyor
o kadar kan varki kırmızı tek tip elbise
yinede gökkuşağı köprü kuruyor pencereme
atlar koşuyor ilkin ve sırtı hiç binilmemiş
ölümden saklanmıyorum ölüm çok kolay bir bilmece
ben senden saklanıyorum ama güneş gölgemi çıkarıyor

sonra 28 gün şubat oluyor bilmiyorsun
karlar örtüyor damsız adresimi
kapıdan dışarı adım atasım yok
bir kış güneşi arıyorum ısınmaya
annem durduruyor kalbimi
bütün insanlar çocuk olup şımarıyor
bilmiyorsun Hepsi sırtımda ağırlığınca
bacaklarımın ağrısından anlıyorum kuşların bu kadar güzel uçtuğunu
çiçekleri seviyorum sonra ama onlar mezarlıkta açıyorlar
bilmiyorsun göl susuyor bir damla suyu
herşeye küsüyorum herşeye kendime bile
dilime kuşlar tünüyor bilmiyorsun

kayıtlı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1498385/haymatlos.html>

adin yok senin

adin yok senin
ben sana yağmur desem
güneş açar hava
birde bakmışsın gökkuşağı
renklere batırırım kafam karışır
- şehre indirir vaşağı -
sonbahar saçların senin
ama en çokta kırmızı yakışır
eğer pantolonsa giyindiğin

ben senin gibisini görmedim
dağlar dağ olalı böyle bişey görmediler
rüzgarlarını susturup dinlediler
bir nehir durdu birikti sana
kavalını kırdı çoban
ağzından ekmek yedi serçe
greve girdi fabrika
mevsimi değildi ama dibine düştü kiraz

bir deniz gökyüzünü yüzdü
kafa derisi yüzer gibi kızılderili
kuşlar sıyrıldı tumşuk tumşuk
ne yazsam münderiç değil
adin yok senin

kayıtlı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1509018/adin-yok-senin.html>

9 şarkısı

istavroz çıkar her tuttuğu ışıktan
kül mavi asfalt üstünde grogoryen
yüzünün fazlası eksik kalanı saç
sanki rüzgar önünde oynak mum

yıldızları mıdır çakar lambadan patlayan
aydınlıklarınca üzerimize yanıp sönen
bulutlarla sarmaş dolaş saklambaç
bak şimdi içim içim kıpırdıyorum

pecerelerde ısıık çalan rüzgarlardan
bir çağrışım kulaklarıma üşüşen
gözümün önüne asılı iç içe ataç
parmaklarımı mükerrer buluyorum

akşam dokuz şarkısı ahmet mehmet sende olsan
ağaçlar büyük büyük söylerken
ne varsa ayrılan hepsine bir bağlaç
işte satır satır söylüyorum

kayıtlı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1536212/9-sarkisi.html>

göge yazılanlar

bu bana yeter
gördüm ya dünya gözüyle seni
döğüşüp duruyorum saatle paydos etmedi beni
vazgeçtim herşeyden neyim varsa sel aldı
ezanlar beni Allah'a çağırıyordu
sana gelmekte kullandım tercihim
öyle çok geldimki sana yol bile geride kaldı

bundan sonrasıydı aklım
koştum ardından yetişemedim
aynı delikten geçti üç mermi
neyse hepsini şimdi yaşasak
seni söndürdüm
elleri cebindeydi soğuşun
kısa kol tişört üşüdüğümü söyledi
seni yaktım
beni hiç anlamadı
çifte kavrulmuş bir arap
sana söylüyorum dağ
gücün varsa yensene kanseri
biraz nefes alsak yeniden dalmak için suya
faili meçhul bir cinayettir
cerrahların milimetrik elleri
ve unutmak için biraz şarap
ne kadar emindik sabah olmaya

çarpmak gibi iyi silinmiş bir cama
gözle görülmeyen nesnelere var aramızda
kendini yazamıyor şiir burada

kayıtlı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1544814/goge-yazilanlar.html>

referans aralığı

başkalarının acısını sorgulayarak
kendi ateşimizi ölçmemiz dünyada bir standarttı
kalbimdeki referans aralığı Şu gökyüzüne bir gökkuşaağı açtı
gözle temas edilmesi yasaklamış bu Şiir
üç kez dur ikazını ihlal ederek üç el havaya ateş açtı

aydınlık istediğim ayarda olunca
bana Őöyle demli bir çay doldur
arkasında seni göreyim
ışığa kaldırınca

düğünlerde halay çeken insanlar el ele yalnızdır
bu yaklaşan birlikteliği büsbütün kabul ediyor ihtiraslarımız
herkes hiç gelmeyecek kendi konuşma sırasını bekliyor
insan oğlu yaşamayı çoktan fotoğraflara bıraktı
evlerin önüne kurulan belediye çadırlarından
ne kadar çok korktuğumu kendime defalarca söylemedim
az ileride inecek var uçaklar olunca müsait
cennetine gitmek buradan kaç vesait
ip üstünde yürüyenlerin düşme olasılığından yüzde alalım
beni alıkoyuyor Őah damarıma kayan beş bıçaklı bu yakın jilet
taşıma ruhsatı olmayan bakışlara ateşle yaklaşmak tehlikelidir
beni yasakla beni ihbar et

olay yerine gelmiş polis
hadi hiç bir Őey olmamış gibi yapalım

oraya gitmeyi çok düşündük ama elimizdeki valizler ağır
biz en iyisi mi dönelim dünya denilen yerde
sorulmadan cevaplanan sorular var hiç bilinmeyen
kulaklarına pamuk tıkamak yerine
o çirkin sesler duyulmasın diye avazın çıktığı kadar bağır
bunu dışımdan söylediğimi
ellerimle ağzımı kapattığımda anladım
verdiğim rahatsızlıktan dolayı
sayın apartman sakinlerinden özür dilerim
filtresiz kahvelerden çok Őey anladım
herŐeyi yarıda bırakıp dönüp gelmişizde
kendimiz sanmışız evlerin kapılarında yazan isimlerimizi
anahtarı paspasın altına koyduğumu kimse görmemeli
bu Şiiri kime yazdığımı hiç kimse bilmemeli
bitmeyen ihtiyacıydı çöpten eşya toplayanların ihtiyaçsızlığı
beni sen bulmalısın kaybettiğin yerde

başkalarının acısını sorgulayarak
kendi ateşimizi ölçmemiz dünyada bir standarttı
and olsun Allah hepimizi eksik yarattı
gözlerine bakmak tamamlanmak için başlangıçtı

birden başlıyorsak saymaya ondan sonrası kaçtı

başkalarının acısını sorgulayarak
kendi ateşimizi söndürmemiz dünyada bir standarttı
metrekareye düşen yağmurdan yüzde alalım

-tuvalette açılan telefonun ambulans sireniyle sağlamasını çok geç hesapladım-

kayıtlı
Gökhan Oskay

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1560671/referans-araligi.html>

reflektör

şimdi burada yazacaklarımı
suyla yumuşatıyorum
bu yüzden bana açık bi çay doldur

büyük harflerle bağıyorum
İLAN
GÖKYÜZÜ KUŞLARINDIR İŞGAL ETMEYİN

gözlerin havai fişekleri geceye uçurunca
aşağıdaki gökdelenlerin hiçbiri yukarıda değildir
dilek tutmamı bekliyor bütün yıldızlar
mesala mutluluk havada uçmak için planlanan bir şeydir
uçakları havada taşımanın yolu değil eğilip bükülen çelik
saatleri bir saat geriye alıyorduk değil mi
bir saat daha fazla uyuyamayacağım bu gecelik
satırların altında dinamit gömülü
okusan bir bir patlayacaklar
bu yüzden griyi sarıyla patlatıyorum
her güne mutlu tarihler yazıyor pastacılar

fotoğraflara gülümseyen insanlar
kendilerini mutlu sanıyorlar ya sansınlar
tapusunu üstüne aldıkları evleri
taşımaya çalışıyorlar ya
taşısınlar taşınmazlarınınıda göreyim

ciğerlerimize sığmıyor tütün
bütün korkularımızın uçurumundan atlayıp ölsek
cesaretimiz yerine gelecek büsbütün
yanacaksak yanmalı
ne işimiz var gölgesinde söğüdün

dört nala koşan atın kırbacıyız
her güne çoğalıyor doğum sancıları
dedenin gözü torunda
bir kivilcimla tutuşacak kadar yanıcıyız
ki bir güzel yanıyordu benzin
fakat son model bmw' nin motorunda

gökhan oskay

kayıtlı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1581340/reflektor.html>

yıldızları yine aynı yerine koysana zeynep

yıldızları yine aynı yerine koysana zeynep
senin kim olduğunu bilmeyeceğim
hem zamanı portakalın
aklıma bir apartmanın beşinci katından düşsene
burası gözlerime ilk baktığın yer
karanfil sokağı değil
aferin bir vuruşta çakılan çivi
akşam oldumu adresi sorulmaz
çünkü sırtındadır kaplumbağanın evi
yıldızları yine aynı yerine koysana zeynep
kalmasın sokakta kimsesiz çocuklar

insan sevdiğe görür dağların ardını bile
denizde manzara olur seyrettikçe
hazır rüzgar benden yana eserken
ansızın gözlerime baksana zeynep
kanat tak bütün uçurumlara
iki canım var yakan topları yakaladım
biri senin biri benim
yıldızları yine aynı yerine koysana zeynep
boğazlı yeşil kazağını giyindiğini
gözlerinin kahverengi olduğunu
senin kim olduğunu bilmeyeceğim.

yıldızları yine aynı yerine koysana zeynep
gömleğimdeki çift çizgi ütü
radyo frekansında çızırtılı sesler
hep eksik kuş sütü
hafif esen rüzgar hani şu titrediğim
senin kim olduğunu bilmeyeceğim

yıldızları yine aynı yerine koysana zeynep
yeni bir günü öldürüyor sakalımı kesen jilet
hayat bulamadı armstrong
dengede durmayan tahterevalli
bir çift ayakkabımın teki
senin kim olduğunu bilmeyeceğim

kayıtlı

gökhan oskay

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1596933/yildizlari-yine-ayni-yerine-koysana-zeynep.html>

5. kattan aşağıya atılanlar (cpr)

sana bakmak dudaklarımla ıslattığım ipi
bir iğne deliğinden geçirmektir
kalbin kapısının ne kadar ince olduğunu
bir türlü bilemiyor olmaktan bütün yorgunluğumuz
bundandır ellerimin titremesi

gemiler karada yürüdü sevgilim
sırf sen gel dedin diye aşka
denizlerle çevriliydi halbuki üç tarafımız
böyle boşa gelip gitti dalgalar
benim dördüncü tarafım sendin
ve dağlar denizlere dar

bisiklet tamircisi var bu muhitte
hükmü yoktur kırmızı ışıkların
bir dağ yolcu eder başka bir dağa
senden gitmek ve yine sana gelmektir
yolları bir türlü bitiremiyor olmaktan
bütün yorgunluğumuz
heykeli yapılmaz tapınmanın
seni sevmek paramın geçmediği
ecnebi memleketlerdir

çokça insan vuruluyor orta doğu' da
ve merdesese yakışıyor kurşunsuz benzin
ingiliz' de oluyor fıransa ve almanya' da
geçince içinde amerika

tanınmayan çıkarınca üniformayı
estetik ameliyat olmuşsa sevgi
saati sorulmaz ajda pekkan' ın
ölmeyi bir türlü bilemiyor olmaktan bütün yorgunluğumuz
yorgunluğumuz her gün iş çıkışı dönerken eve
katil nasıl silahına aşıkça
kırılınsın diyedir cam çerçeve
hiç bir değeri yoktur
5. kattan aşağıya atılanların
cinnet geçiren eğer bayansa

kayıtlı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1602111/5-kattan-asagiya-atilanlar-cpr.html>

yazılmayan şiir

bu bana yeter
gördüm ya dünya gözüyle seni
döğüşüp duruyorum saatle paydos etmedi beni
vazgeçtim herşeyden neyim varsa sel aldı
ezanlar beni Allah'a çağırıyordu
sana gelmekte kullandım tercihim
öyle çok geldimki sana yol bile geride kaldı

bundan sonrasıydı aklım
koştum ardından yetişemedim
aynı delikten geçti üç mermi
neyse hepsini şimdi yaşasak

seni söndürdüm
elleri cebindeydi soğuşun
kısa kol tişört üşüdüğümü söyledi
seni yaktım
beni hiç anlamadı
çifte kavrulmuş bir arap
sana söylüyorum dağ
gücün varsa yensene kanseri
biraz nefes alsak yeniden dalmak için suya
faili meçhul bir cinayettir
cerrahların milimetrik elleri
ve unutmak için biraz şarap
ne kadar emindik sabah olmaya

çarpmak gibi iyi silinmiş bir cama
gözle görülmeyen nesnelere var aramızda
kendini yazamıyor şiir burada

kayıtlı

uzun hırka

nasıl bu kadar genç kalabiliyorsun hayat
benim geç kalışlarıma
üzerine bastıktan sonra okudum
çimlere basmayınız tabelasını
arkamdan küfrettiler vede yüzüme
ben kötüyüm bütün insanlarda öyle
öldüğümde senin gibi iyi bir insan olacağım anne

saat on ikiyi vuracak
tek gözü kapalı keskin nişancının
beni seninle birlikte öldür
kimse sağ kalmasın
sana gelirken acaba dediğim kadınları
alnının tam ortasından değil
kalbinin en hassas yerinden
sondan başla ilke doğru
ta ki bebek ağlamalarım duyulsun
beni seninle birlikte öldür
yeniden doğmak için sana
serum ile insan hayatı kurtaranlara
ve serum ile kuş vuran küçük çocuklara
bombe yapsın yaşamak

günün bütün saatlerinde seni seviyorum
bir dakikam bile yok başımı kaşımaya
fakat aksar mesai saatlerim
ve kör bir kuyumcuyu tanırım aynada

yazdan kuruttum kışlık göz yaşlarımı
kutup ayıları gibi forsluydu hüznlerim ve çaresiz
çatıdan sivrilen buzlar kolyeydi boynunda
ve saçlarına diktim bütün koparılmış çiçekleri

merhametin senin uzun hırkandı
göğsünü örtmek için çektiirdiğin
senin ardını gören kendinden utandı
birbiriyle barıştı küs akrabalar
bundandı sabunun köpürmesi
güllerin güzel kokması bundan

bir bebeğin ilk konuşmaları gibi
kayda alınsın bu söylediğim
seni seviyorum

kayıtlı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1605637/uzun-hirka.html>

istanbul' da adres sormak günahtır

göge bak uzun hava
güvercin kanatları uçuk kaık

bire bin katıyorum
yere değmiyor satırlar
ve astronotların ayakları
bir apartmanın çatısının düşmesi midir
yerçekimi kuvvetini anlamak
yoksa ip atlayan çocuklar mı

içimde bir stadyum bağırıyor
buradan nereye kadar aşkın menzili
denizin kıyısı gözükmüyor
bulutlara girmiş dağların başı
istiklal'den gitsem kalabalıkta kaybolurum

diyafram hava kaçırıyor anlatamıyorum
tam adını söyleyeceğim
limanda gemi düdükleri
galata köprüsünden gitsem
denize düşer boğulurum

skdar'dan gitsem yağmur
kapıları yıkık kırk haramilerin
isimleri bakkal defterlerinde yazan
o güvenilir insanlar nerede
ayvansaray' dan mı istinye' den mi
oraya nereden gidebilirim

bir kere daha seviyorum seni
baştan sona bir kere daha
baştan sona son buluyorsun
her seferinde yelkovanın akrepten ayrılışı gibi
ve seni ne zaman çok sevdiğimi söylesem
saat hep buçuk oluyor
aklımın nereye kaçtığını bulamıyorum
arnavutköy' den mi sarayburnu' ndan mı
oraya nereden gidebilirim

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1606959/istanbul-da-adres-sormak-gunahtir.html>

sürahiye dolan şiirler

bir müminin
sürahiye doldurduğu şiirleri
iftardan önce okumak haramdır

uzağı göremeyen yakını görendir
yakını göremeyen uzağı
bildiği bütün sırları söyleyen
sadece anesteziden uyanandır
ve onlar apaçık gerçeklerdir
al bu kutsalı üç kere öp yükseğe koy

noterden ihtar çektirdim
yanlış yaşıyoruz biz bu hayatı
fotoğraflarda çıktığı gibi değil

gözlerin bir orduya verilen emirdir
tek tek tarafımdan kabul edilir
kaç ton basar kalbim kaç ton
sana böyle bağlanmak benim harcım
demiri sımsıkı tutan beton

burada bir virgül koyuyorum
chevrolet araçlar terkedilmiştir
bir daha alarm kurulmayacak
unutmamak için

bu çelik kapıyı sadece bir anahtarın açıyor olması
3 defa dönen kilit
ihtimalleri 3 defa üst üste yok sayması
boşunadır
günahı vebali boynunadır
güm güm güm
bütün kapılar vurulmuştur
ne gelen var artık nede giden
geçiş üstünlüğü yalnızca bulutlarındır

5 katlı apartmanlar tanıdım ben asansörsüz
gözlerin beni terasa çıkarıyor sansürsüz
ebeveyn banyosu olmayan evlerin
çocukları çabuk büyür
bu yüzden keratolar yükseğe asılmıştır

sana abi demem
bu benle alakalı bir mevzudur

kayıtlı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1610534/surahiye-dolan-siirler.html>

alcázar

kimi gazetelerin manşet sayfasında buluyor günleri
kimi hava durumlarında meteorolojiden
veya hafta tatilini beklerken iş zamanı bir işçi
bugün günlerden pazartesi değil

alarmlar ertelendi başka rüyaya
kapalı yazıyor berber haydar'ın kapısı
ragıp dün gibi ferhunde
zebralar hep aynı
siz kendisi sandınız halbuki dublör kullanıldı
bugün günlerden pazartesi değil

yakasını ilikledi fatih sultan mehmet köprüsü
boğazda kıravatımı çıkarttım
bugün günlerden pazartesi değil

kızımız olmuş narin adında
Sokak levhalarından okuduğumuz
sana bana ve size benzeyen
bardakta yarım kalmış çay sıcaklığı
emsal teşkil ediyor sancılar
kaçıncı sayfada kalmıştık
bugün günlerden pazartesi değil

tatsız tuzsuz ve gultensiz
iki kere iki dört etmiyordu
nagihan'ın altın borcu geçen seneden
eriyordu kutup
ve üçten geriye sayıyordu aşk
bugün günlerden pazartesi değil

yürüyen merdivenlerdi giden
sendin asıl kalan
sandalyenin üstünede çıksan
boyun yetmez anılara yetişemezsin
dünün körüğü bu şiir
radyodaki türkü anonim
bugün günlerden pazartesi değil

gazze'de şerit ihlali ve zammı süre
büyük büyük saatlere baktım
bıg ben' de zytglogge' de dolmabahçe'de
kendisi değil gölgesi düşmüştü
ağı burnu kan revan içinde
tuttum yerden kaldıramadım
bugün günlerden pazartesi değil

peruktu saçlarının sarısı
bugün günlerden pazartesi değil

kayıtlı

[ikiyanayasla]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1628833/alc-zar.html>

apron

mahalle bakkallarından aldığım acil bir ihtiyaçsa aşk
bir sana bir bana diye paylaşamadığımdandır
yoldan çıkmışsam bütün kestirmeleride yok sayıp
apronda tek kişilik koltuğa çift kişi oturduğumdandır

kayıtlı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1638993/apron.html>

anons duyulmuyor

çok yaşa diyorum hapşırınca
doktorların hipokrat yeminleri bozuluyor
ingilizceye çevrilmiyor sen bana bakınca
dünya beni anlamıyor

seni seviyorum diyorum
ağzım anneme benziyor
playback eşleşmiyor

hatırlamak
kör olmaktı
güneşe çıplak gözle bakıp
saman alevinde yapılan bir gözlemenin tadını

evlerin balkonlarına çıktığımda
bana son kez söylemek istediğin bişey varmı

-anons duyulmuyor-

oysa unutmak
siyaset konuşmaktı cenaze evlerinde

kayıtlı

en çok bütün uçakları kaçırdığımda evimdin sen

gittiğim her yere çalar saatlerin sabahlara uyandıramadığı derin uykular götürüyorum
bunu en iyi misafirlikte yorulan ve eve gittiğimde uzattığım ayaklarımdan anlıyorum
koparabilirdim kirazların en kırmızısını
işte şimdi bütün gücümle en yükseğe zıplasam
manavlar kar edecekti
benimle birlikte düşecekti enflasyon

mutluluğun adıdır uçmak
henüz gün doğmadan
gökyüzünün künyesine kazınan
elektrik tellerine konan kuşlara
taş atan küçük çocukların tezidir bu

sana uzun uzun bakmak içindir pencereler
ta ki kaybolana kadar ardında bir binanın
ben hep kendi kendimi uğurladım
zillerini çaldığın kapılardan
en çok bütün uçakları kaçırdığımda evimdin sen
ellerin ellerimde kanatsız uçarken

ciddiye almıyorum kuaförlerin ve makyajların gençleştirdiği yüzleri
akşam haber bültenlerine çıkmaz mesala
o kadar da feci olmaz ölümleri
kimsenin ilgisini çekmez çünkü
doktorların tanısını koyamadığı hastalıklar
en fazla sigara paketlerinin üzerine yasal uyarı diye yazılırlar

pillerinin bitmemesidir ansızın şaşkınlığımız
çünkü hiç bir saat anlayamaz nasıl akşam olduğunu

biraz utangaç
ve yeterince küstah
hayat bir otobüste büyüğüne yer veriyordu

uyuyan bir güzeldir masumiyet
dünyanın hiç bir yerinde bir daha görülmeyecek
mezarlıklardaki fotoğraflara hayranlıkla bakanlar ordusu
bir daha savaşmamaya yeminler edecek

hatırlarım florasınlar yanar
ve boyu uzadıkça incelik an
konu yaşamak olunca
herkes ders veriyor mars'tan
dünya ölmek için çok müsait

kendinden birşeyler buldukça var olur insan

reçetelere yazdım bu şiiri
okuyunca iyileşecek kanserleriniz

kayıtlı

https://youtube.com/shorts/eZ_PpXasYtw?si=pjgbPwMlne2c_L04

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1667644/en-cok-butun-ucaklari-kacirdigimda-evimdin-sen.html>

alcázar

kimi gazetelerin manşet sayfasında buluyor günleri
kimi hava durumlarında meteorolojiden
veya hafta tatilini beklerken iş zamanı bir işçi
bugün günlerden pazartesi değil

alarmlar ertelendi başka rüyaya
kapalı yazıyor berber haydar'ın kapısı
ragıp dün gibi ferhunde
zebralar hep aynı
siz kendisi sandınız halbuki dublör kullanıldı
bugün günlerden pazartesi değil

yakasını ilikledi fatih sultan mehmet köprüsü
boğazda kıravatımı çıkarttım
bugün günlerden pazartesi değil

kızımız olmuş narin adında
Sokak levhalarından okuduğumuz
sana bana ve size benzeyen
bardakta yarım kalmış çay sıcaklığı
emsal teşkil ediyor sancılar
kaçıncı sayfada kalmıştık
bugün günlerden pazartesi değil

tatsız tuzsuz ve gultensiz
iki kere iki dört etmiyordu
nagihan'ın altın borcu geçen seneden
eriyordu kutup
ve üçten geriye sayıyordu aşk
bugün günlerden pazartesi değil

yürüyen merdivenlerdi giden
sendin asıl kalan
sandalyenin üstünede çıksan
boyun yetmez anılara yetişemezsin
dünün körüğü bu şiir
radyodaki türkü anonim
bugün günlerden pazartesi değil

gazze'de şerit ihlali ve zammı süre
büyük büyük saatlere baktım
bıg ben' de zytglogge' de dolmabahçe'de
kendisi değil gölgesi düşmüştü
ağzı burnu kan revan içinde
tuttum yerden kaldıramadım
bugün günlerden pazartesi değil

peruktu saçlarının sarısı
bugün günlerden pazartesi değil

kayıtlı

gökhan oskay

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1679362/alc-zar.html>

nagihan'ı sevmek

bulutlar kavun içi sönerken
güneş bir bıçağın kör tarafından battı
şimdi işin yoksa git nagihan'ı bul
bir türkü gibi söyle adını
parklara
yollara
kent meydanlarına
içlensin tek kelime türkçe bilmeyen zenci
sihhiye'de on sekizlik sakal gibi bittim

dedim ben size
nagihan'ı sevmek zor iş
tamam sevdik diyelim
bu kadar mı
bir sonbahar gecesi bulmalısın uzun uzun
karanlığı ay ışığıyla incelmiş
birde o şarkıyı tesadüf ettirmelisin
ki yıldızların cilası olsun
fakat nagihan bu
demez mi hani öncesi bunun
güneşi de yakalayalım mı gökyüzü bitimlerinden
hadi yakalayalım
başı boş rüzgarlar esip dursun

sen saçlarını geriye tarıyorsun ya
evden çıkarken ocağın altını kapatmayı unutanları hatırlıyorum
sonra söylemedi demeyin
nagihan'ı sevmek zor iş
kan kırmızı bu yıkıyorum çıkmıyor aklımdan
bir ikaz gönderiyorum gökyüzüne
elimle ağzımı kapatıp açıp
uzayı düşününce uzayıveriyor sevmek

bakın size söylüyorum
nagihan'ı sevmek zor iş
kaç gece biriktirdim saçlarının siyahına
kirpiklerini açınca yıldızlar
gözlerine taa uzaktan geliyorum
beni eksiltemez devletlerin koyduğu ambargo

siz nagihan'ı bilmezsiniz
çok çabuk kurur yalnızlığı
kendi kendine kaç farklı şahıs
kanto tuluat tek başınalığı
onsuz kalkan her gemi bir şeyler götürür hayatından
bütün yollar gitmeyi tasarladığı

dedim ben size

nagihan'ı sevmek zor iş
sokaktaki son çocuk
eve çağrılmayan
kapılar söylemiyor kim o

kayıtlı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1682578/nagihan-i-sevmek.html>